

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

UN TRIMESTRE
Dias Espanya: una pesseta.
Fora d'Espanya: dues pessetes.

ADMINISTRACIÓ:
St. Bernat, 6, Pral. 2.^a
CIUTAT DE MALLORCA
Administrador: Juan Riuort.

LA AURORA

A ON LA VENEN?

A Manacor: Ca-mestre Antoni Ferrer, 6.

A Palma: Llibreria d'En Guasp Morey, 6.—Taller d'encuadernacions d'En Francisc Ferrer, Sta. Eulària, 25.—Llibreria de N. Ernest Frau, Brossa.—Llibreria Amengual y Muntaner.

Surt cada dissapte per donar ventim i altres erbes a nes qui s'ho guany

Com cada any

LA AURORA d'aquesta setmana, com cada any, està tota consagrada a commemorar la Passió i Mort i Resurrecció des Nostre Senyor Jesucrist. Aqueis dies son dies sants per excel·lència, i es bons cristians sempre han malavetjat santificar-los recordant devotament els altíssims, ets inefabílissims Misteris de la Justícia, Misericòrdia, Bondat i Amor infinites de Deu Nostre Senyor, que mos crià, i, vent mos afonats dins es pecat i víctimes de totes ses miseries, ignominies i aprobis que brollen des pecat, se feu homo per redimir-mos-ne i dar-mos exemple de vida. Aqueis Misteris idò de sa nostra Redenció, Justificació, Santificació i Glorificació p'es Merits infinits de Deu Fill fet homo, és lo que commemoram aqueis dies. Commemorem-los amb tota devoció! Això vol, això desitja, això demana LA AURORA a tots es seus lletgadors i amics: A tots aqueis i llavò a ses digníssims Autoridats Es-glesiàstiques, Civils, Militars, Judicials i Administratives, Superiors i Inferiors, de Ciutat i de la Part Forana desitja i envia LA AURORA unes *Festes de Pasco Santes i Alegres*, i que Deu no mos deix morir que no mos haja perdonats. Amèn!

Passió i mort de Nostre Senyor Jesucrist

¡Oh bon Jesús! permeteu que ab vos fassa un pecador passes de pena i d'amor Per la via de la Creu... de mos pecats, que sabeu, me'n penet ab viu dolor.

Estació I.

Sumis a davant Pilat està Jesús, l'ignocència, sentint l'horrible sentència a mort de creu condemnati. ¡Per Barrabás llibertat, i a Jesús mort afrontosa...! sentència tan espantosa dins cada culpa es conté. ¡Jesús... encara té, per mi clemència amorosa!

Estació II.

A la creu que está aprofitada s'acosta ja el Redemptor, i l'abrassa, ple d'amor, come penyora estimada. Damunt l'espal·la llagada la hi posa cruel botxi; i ell ab sos ulls diu aquí:

«Animes que'l cel voleu, abraçau la vostra creu, i seguíu darrera mi.

Estació III.

Ja el nou Isaac camina carregat p'el sacrifici i ab gran dolor i desfici cap a la terra s'inclina. Jesús, majestat divina, cau aquí en terra engrumat... ¡Ail la nostra iniquitat declara aquesta caiguda: donem a Jesús ajuda, aixecant-nos del pecat.

Estació IV.

¡Oh carrer de l'amargura! la Mare! Fill ha trobat horriblement trasmutat en espantosa figura. ¡Ail aquí la Verge pura, per més patir, no se mor; i de Jesús en el cor penetra'l dol de sa Mare; sos ulls se parlen... ¡i ara mos ulls no esclaten en plor!

Estació V.

Aquells escribes, tement que muira'l Just p'el camí, desitjant dur-lo a la fi de tota afronta i torment, lloguen un homo avinent (¡Oh maligna compassió!), i'l bon Cirineu Simó ajuda a portar la creu... Daume, Jesús, si voleu, patir en la vostra passió!

Estació VI.

D'entre la turba cruel surt matrona compassiva, veu tota sanc i saliva la cara mirall del cel; del cap se lleva'l seu vel i aixuga la Faç sagrada, quedant al vel estampada l'imatge del Redemptor... ¡deix jo, per vil temor, l'honra de Deu eclipsada?

Estació VII.

Estès en terra i retut, davall la creu tan sobrada, aquí segona vegada el Rei del cel és caigut. Sanguinaria multitud el puny per ferlo aixecar. «Fills meus qui torneu pecar (nos diu Jesús ab veu muda) ¡Ail de tanta recaiguda ja no puc, no'm puc alsar!»

Estació VIII.

Piadoses dones aquí movien plant llastimós i diu Jesús bondados: «No ploreu sobre de mi; més sobre vosaltres si, i sobre'ls fills que criau...» ¡Jesús, que a tots avisau per fer la nostra ventura, ab llàgrimes d'amargura la nostra vida rentau!

Estació IX.

Del tot la forsa perduda, aquell qui aguanta los cels, atropellat dels cruels, cau en tercera caiguda. Insults i cops són l'ajuda que reb aquí'l Bon Jesús... ¡Al mon Deu ja veig confús com vos ma culpa heu portada; dolsa, carrega m'heu dada, i encara jo la refus!

Estació X.

Jesús aquí es despullat de sa túnica sagrada, que a la carn viva aferrada, li arranquen del còs llagat. ¡Blanc anyell sacrificat,

que mut sufríu tal dolor, per vos me despull, Senyor del mal hàbit que s'aferra, d'amor als bens de la terra i fins del meu propi amor!

Estació XI.

Jesús s'estén a la creu, dona'ls peus i mans sagrades que enclaven a martellades, son còs desjuntant arreu. I sa Mare tot ho veu, i ho sent son cor delicat!... ¡Oh Deu meu crucificat, a mi, que he fet tal horror, enclavaume per amor a la vostra voluntat!

Estació XII.

Jesús escarnit encara, pregant per sos matadors, penjat entre malfactors, oprés del dol de sa Mare, deixat de son Etern Pare, consuma'l nou Testament i entrega son esperit... ¡Ah muira aquí'l redimit de pena i amor ardent!

Estació XIII.

Obert el pit generós, mort en creu Jesús estava; més ja aquell còs demanava el bon Jusep animós i ab Nicodemus piados el depositen plorant en els brassos de Maria... ¡Llagues que ab culpes jo obria, ara vos bes adorant!

Estació XIV.

D'aromes embalsamat, cobert ab llençol blanquíssim ja'l còs del Martir puríssim dins el sepulcre han posat. Sepulcre nou, mai tacat, obert en la roca dura... dolsa Mare d'amargura, preniu mon cor per sacrari i ab mirra, llosa i suadri, dau-hi a Jesús sepultura.

OFERIMENT

Els passos humils ab que ara els de Jesús he seguits, ab mèrits seus infinits, vos oferesc, Etern Pare.

Endresau per ells, Senyor, la nostra mortal carrera; duis prest a Vos el qui espera dins el foc abrasador.

Obriu camins de victòria dins els pobles a la Creu. ¡Oh Pare! en Jesús rebeu eterna, infinita gloria

MIGUEL COSTA LLOBERA.

Jesús dins sa tomba

Sa mort del Bon Jesús és es principi de sa nostra vida i sa seva tomba fonc en cert sentit, diu S. Tomás, sa causa de sa nostra resurrecció; i com s'anima de Crist, unida a sa divinitat, tregué des *Sí d'Abraham* ses ànimes des justs, morts abans de sa venguda del Messies, es seu còs unit an el Verb i enterrat dins una tomba, donà an es còssos virtut per que un dia resucitin a vida immortal.

Es dia sisè creà Deu s'homo, rei de la terra i es setè descansà; i es dia sisè, en divendres, redimí Deu fet homo s'humanitat pecadora rebent descans es seu còs es dia setè, que el passà tot dins sa tomba de Jusep d'Arimatea,

ja que visqué i morí tan pobre, que ni un pam de terra tenia p'es seu cadàver.

Aquesta tomba estava cavada dins sa penya d'un hort que posseia el noble Jusep ran del Calvari. Jesús havia estesos sos brassos omnipotents a l'arbre de la creu per pagar es delictes que cometeren es nostros primers pares allargant es bras a sa fruita penjada de s'abre prohibit; i, per satisfèr sa justícia divina ofesa dins s'hort o paradís terrenal, oferí a l'Etern Pare sa seva Passió, comensada dins s'hort de ses olives i acabada dins s'hort de sa tomba.

Era nova aquesta tomba i no hi havien enterrat ningú; així hu dispongué el Senyor, no fos cosa que es jueus diguessen que era un altre es ressucitat, i per que fos verge sa terra que el rebia com virginal era estat el sí puríssim de la seva Mare.

Jusep natural d'una ciutat de sa província de la Judea, anomenada Arimatea o Ruma, i veí de Jerusalem, i Nicodemus, fill d'aquesta ciutat, jovenet doctor de la Llei que havia fet un discurs defensant ab valentia s'innocència de Jesús dins el Sanedrí o Tribunal jueu, tots dos de familia noble i deixebles amagats del Salvador, amb so permís des President romà Pons Pilat davallaren de la creu es còs de Cristo i l'honraren embalsamant-lo, com ho sollien fer amb sos cadàvers de sa gent molt rica.

Diu l'Evangeli que compraren per valor de cent lliures de mirra i àloe; sa mirra és una goma molt olorosa que regalima d'un arbre que se fa molt dins l'Arabia i s'àloe és una planta també molt olorosa que creix sobre tot dins es camps de Palestina o Terra Santa. Rentat amb aigo es còs del Bon Jesús per netejar-lo de sa sang, l'ungiren o untaren tot amb aquella sustancia, casi líquida, pastosa i molt amarga, composta de mirra i àloe que conservava llarc temps es còssos sense entrar en corrupció, i llavò l'embolicaren i faxaren de cap a peus amb trinxes d'una tela de lli netíssima, in sindone munda, que diu l'Evangeli, tela finíssima que també compraren aquells nobles i compassius personatges, triant-la de sa millor, que se deia sindon per esser teixida a la ciutat de Sidon.

La tomba a on posaren es còs del Bon Jesús era casi quadrada ab sa boca feta un tres pams alta de sa terra i a sa part des levant, d'uns sis peus d'amplaria, uns vuit de llargaria i tan alta que un homo dret dedins, ab sa mà casi no arribava an es paladar.

Plorant de dolor i d'amor i amb s'acompanyament de Maria Santíssima, St. Juan, ses tres Maries i altres piadotes dones, el dugueren a enterrar desde sa pedra de s'unció fins a sa tomba a on l'entraren, posant-lo, com era costum, ab so cap a s'enfront i es peus a sa part de sa boca, tapant ab una gran pedra, taiada aposta i que deixarien ben segura, pedra que més tart es jueus segellaren ab so segell del Sanedrí, després d'assegurar-se de que es mort estava dadins i deixant-hi soldats que hi guardassen.

Aquí va estar enterrat el Bon Jesús part des divendres, tot es dissapte i fins sa dematinada del dia següent, que a trenc d'auga sortí triumfant i gloriósissim travessant sa gran pedra que el cubria, així com passa un raig del sol p'es vidre d'una finestra sense trencarlo.

S'ànima de Cristó, unida a sa divinitat i separada des còs qui jeia dins sa tomba, *davallà a los inferns*, com deim an es *Credo*. ¿Quin lloc era aquest? No l'infern des que morien en pecat mortal, ni el purgatori, ni els *Llims*, lloc destinat a les ànimes dels infants, morts abans de tenir us de raó, just absòpcaat original, sino que aquests *inferns* o llocs inferiors i soterranis a on davallà s'ànima de Cristó, era lo que anomena l'Escriptura el *St d' Abraham*, lloc d'espera per Abraham i p'els qui en la fe d'aquest patriarca eren passats d'aquest mon a l'altre ab gracia i amistat de Deu. Jesús consolà aquelles ànimes que, privades de sa visió beatífica, anyoraven s'hora de sa seva llibertat i glorificació, fent los a sebre sa victòria alcançada damunt el pecat i l'infern i que es dia de la seva Ascensió pujarien ab Ell an el reine de la Gloria immortal.

Es dissapte de Pasco hem de fer companyia a la Verge Mare que está en tristíssima soledat per sa mort i enterro de son Fill estimadíssim; vellemeran de sa tomba de Jesús i plorem es nostros pecats, causa de sa seva mort. Acompanyem ab esperit s'ànima de Cristó davallada an el *St d' Abraham* per consol dels sants Pares qui l'estaven esperant.

Es dia de Pasco de bon matí anem a veure sa tomba des nostro Salvador, anem hi, ab ses tres enamorades Maries que hi aniran ben prest per esplaiar es seu cor; les diven *Maria Magdalena o de Magdala*, *germana de Marta* i de *Llatze*, que el ressucità, Jesús, i *Maria Cleofa*, des nom des seu espòs i mar de l'apòstol *St Jaume el menor*, i segons alguns escriptors, mare també dels apòstols *St Simó* i *St Judes Tadeu*, i *Maria Salomé*, mare de *St Juan Evangelista*, es deixeble estimat, i de *Sant Jaume*, patró d'Espanya, conegut p'es nom de *el major*, per esser més veí que s'altre apòstol des mateix nom. Plorem com elles sa mort del Bon Jesús i llavò sentirem, com sentiren elles, sa veu de l'àngel qui mos donarà sa nova alegríssima de sa seva resurrecció: *«Resurrexit, non est hic!»* *«Jesús ha ressucitat, ja no es aquí»*. I veurem cumplides al peu de la lletra ses paraules del profeta *Isaies*: *«Et erit sepulcrum ejus gloriosum: i sa seva tomba resplendirà de gloria»*.

PERE DOMENGE, pre.

La Passió i Mort del Bon Jesús

entre el Poble

Són moltes les cançons que es Poble ha compostes damunt la Passió i Mort del Bon Jesús. Vetaquí les que hem pogudes replegar:

Cançons

Cristó snava sanc santa dins l'Hort de Getzemani com Judes lo va traí, conforme l'aurà cantà.

Servir-me dius que no pots? Jo dic que no'm vols servir? pensa en lo que vaig patir com me daven ets assots

Una corona d'espines an es cap li han posada *¡O ànima tan ingrada!* com tan poc ton Deu estimes?

Voltros dones no sabeu quin es lo meu estimat, Va morir a una creu, que es Cristó crucificat,

Dones, no compreu mirai; i, si n' tenui, trencau-lo, que no hi ha millor mirai que es la Mort i Passió.

Bon Jesús, a una creu per mi volguéreu morir. Si no vos sé ben servir, ¿quin càstic me donareu?

Pensar bé que m'ha criada, també que m'ha redimida, i per mi donà la vida damunt una creu sagrada.

Amigues meues, seguíu! si voleu venir amb mi. Anirem a Jesucrist, que per totes va morir.

Com vos mir a una creu, ja no tenc talent ni gana, ¿Quin possible es que jo us ama conforme vos mereixeu?

Si lo teu cor molt repugna i dius que no'm pots servir, pensa en lo que vaig patir fermat a una columna.

Bon Jesús en creu estaveu, vos rebatiu es claus, i vos jugaven a daus sa túnica que portaveu.

No vos faltaren, Senyor, molts de falsos testimonis, tots eren com a dimonis contra vos, mon Redemptor.

Es dijous Sant a la Cena Cristó va fer testament d'un menjar que s'anomena lo Santíssim Sagrament.

La flor de la Passió Es una flor ben redona, significa la corona que dugué Nostro Senyor.

Glosats i Codolades

Codolada del Senyor Meu Jesucrist (I)

¡O Senyor meu Jesucrist omnipotent, dau-me bon enteniment per porer considerar de quin modo n'he d'obrar per a salvar-me, per que jo no puga errar-me, per que sé que es perillós. Senyor, jo confii en vos que m'aidareu, també que'm corregireu si vaig errada. An aqueix mon som posada per voston servici fins el dia del Judici, que m'heu de judicar i res vos poré amagar.

Dau-me adjutori que me venga a la memoria de vostra Encarnació, jo dolsíssim Redentor! que l'obra l'Esperit Sant an aquell mateix instant que Maria us concebé dins son sacratíssim ventre. No hi cabia de contenta la nit santa de Nadal, que vos pari dins una pobre boval; vos adora amb *St. Jusep* glorios i els sants pastors adins la cova. Amb escriptura se troba que foreu circunciat.

Reis d'Orient vengueren molt promptament per adorar. Una estrella els e guí fins que foren arribats. Se'n vengueren carregats d'encens, de mirra i d'or per oferir vos, Senyor.

Coranta dies tenuiu com foreu representat an el bon vell *Simeón*,

1 Replegada a Manacor de diferents dones velles, fa molts d'anys.

Trenta tres anys an aqueix mon visqué i aquí morigué per nosaltres pecadors. Contemplem aquells dolors de l'Hort de Getzemani, com Judes el va traír per trenta diners. Aquells jueus mentiders se'n van a Pilat, Pilat ha manat que l'assotassen.

No volia que l'enclavassen, deia que no hu mereixia. Considerau, mos germans, els treballs grans la pena i dolor que senti lo Redentor an aquella hora.

Los soldats se fan'enfora per comensar-lo a assotar; i n'hi varen carregar passat de cinc mil d'assots amb xiplines i garrots fins a desxobrir moltes de costelles, ossos, nyirvis i canyelles; també li varen obrir venes an el Bon Jesús. I, com no pogueren pus d'enrabiats, cridaren aquells malvats: *¡Senyor Pilat, crucifici a Jesús de Nazarell!*

Un gros pesar Jesús va experimentar com lo coronen d'espines. Setanta dues fonts vives des cap li feren brollar, i n'hi varen carregar una creu de greu turment i molt pesada i va dir: *¡O creu amada! fét ens!*

trenta tres anys hi ha que jo t' cercava, i ara t'ets topada amb mi, que me'n tenc d'ana a morir amb la teua companyia. Los jueus amb gran forta en-terra el varen tirar, El Senyor tot desmaià i acabat no se poria aixecar. Així mateix arribà al muntí-Calvari.

Allà li fenc voluntari el deixar-se enclavar, sense paratlla gastar ni la seua boca obrir, sino que va obeir lo que ls jueus li digueren. Com enclavat lo tengueren, i que alsaren l'estandá per que el poguessen mirar los que estaven de present, el Senyor gran set tingué i beure va demanar i maleits li varen dar fel i vinagre.

Considerau quina paga mereixia aquell malvat! Com Jesús hagué espirat, el seu còs en creu quedà, i l'ànima davallà a los inferns.

Amb lo seu poder immens tregué d'allà los Sants Pares que tant de temps esperaven lo seu sant adveniment. Triunfant i gloriós resucità al tercer dia, a los cels després pujà i allà seu Totpoderós a la dreta de Deu Pare. Senyor, amparau-mos ara i sempre fins a la mort, i no mos deixeu morir que tots es nostros pecats no mos hágeu perdonats. Jesús, Jusep i Maria així sia, Amén.

El Plant de Maria

Estava la Verge dolorosa come Mare piadosa baix de la Creu veient son Fill

1 Replegada de la meua germana Francina Aina i de diferents dones velles de Manacor devers l'any 1880.

crucificat, que tan fort penava per a morir, i amb un plant comensà a dir: *¡O amat Fill! jo clar espill! jo llum del mon! jo profeta i sant! aquí estau penant molt sanguinós, trist i amargós.*

Los meus goigs en grans tristures se són convertits; se són departits de los ulls meus veient estes penes greus que heu de passar.

¡O Mare mia estimada! no us volgueu pus congoixar de ma greu mort que de vos tendré recort tant com viureu. Mon cosin germá Juan per mi prendreu.

¡O quin camvi tan desigual! ¡Deixar-vos a vos homo i Deu, fill natural! ¡Prendre per fill son servidor! ¡Morir, mon Fill, moriu! per obeir lo Etern Pare! Recordau-vos de vostra mare que roman trista perdent la vostra vista tan gloriosa!

No'puc romandre sino plorosa trista i desolantal. Moriu, mon Fill, moriu per obeir lo Pare voston! tant desig lo be nostro celestial, per treure'l mon del mal i de proferi, i de calveri les ànimes del Purgatori. Amén.

Les passes de Jesucrist

La primera s'anomena que es a casa de Pilat a on feren la Sentencia; Bon Jesús han condemnat.

Volen-lo crucificar, Los passos de Jesucrist anem-los a visitar; i a Maria que está sola, per que ella es qui'ns aconsola com mos sent allamentar.

La segona s'anomena que es a casa del fuster allà on feren la creu per penjar Deu vertader. Volen-lo crucificar. Los passos de Jesucrist anem-los a visitar

La tercera s'anomena que es a casa del corder allà on feren les cordes per fermar Deu vertader. Volen-lo crucificar. Los passos de Jesucrist anem-los a visitar.

La quarta creu s'anomena que es a casa del ferrer allà on feren los claus per clavar Deu vertader. Volen-lo crucificar. Los passos de Jesucrist anem los a visitar.

El Rellotge de Cristó 2

¡O lo rellotge de Cristó Dítxos qui el contemplarà molt de premi guanyará, pensant en la Mort de Cristó.

- A les set Cristó Senyor nostro sopava amb los seus deixebles.
- A les vuit se deixà sagramentat.
- A les nou predicà lo Mandat.
- A les deu feia oració dins l'Hort de Getsemani.
- A les onze suava sanc i aigo.

1 La me va dir mon pare, al cel sia, i només en sabia aquest tros. No he trobat negú que sapiga els altres.
2 El me va dir ma mare, al cel sia ella, i el sabia d'un cost seu que le hi mostrà com era petita.

A les dotze el dugueren a Anàs.
A la una a Caifàs,
A les dues fons escarnit i escopit dels jueus.
A les tres li posaren falsos testimonis.
A les quatre el negà St. Pere.
A les cinc s'aplegaren los jueus per condemnar-lo.

A les sis el portaren a Pilat.
A les set Pilat el remeté a Herodes.
A les vuit Herodes el tornà, remetre a Pilat.
A les nou fons cruelment assotat.
A les deu el coronaren d'espines.
A les onze portava la creu an el coll.
A les dotze l'enclavaven.

A la una la beguda de fel i vinagre li daren.
A les dues comanà sa mare a St. Juan i son esperit an el Pare Celestial.
A les tres va expirar.
A les quatre el davallaren de la creu.
A les cinc l'enterraren.

Ja és mor Cristó nostron Redemptor
Feis-mos la gracia, Senyor,
que guanyem trecentos coranta dies de perdó
resant el Relloige de Cristó
amb bona devoció. Amén.

5.

Els Passos glosats 1

La primera Estació,
vos lletgiren la Sentencia,
i vos, Pare de clemencia,
amb tanta de paciència
obrireu la porfessó 2

A la segona, abràssareu
la creu de tots amb amor.
i tu t'queixes, pecador,
d'una que te'n carregaren?

La tercera Estació,
fons la primera caiguda,
fons grossa la sembatuda
dels mals ministres, Senyor.

La quarta, topen sa Mare
que anava son Fill cercant
amb un gran dolor i plant,
que n'ha perdut Fill i Pare.

La quinta, Mon-Cirineu
venia de treballar,
i aquí lo varen llogar
per ajudar-li a portar
la Creu, no sé per quin preu.

La sisena Estació,
sortí una dona honrada
Verónica anomenada,
d'una tevaïola armada
per aixugar la suor
de Cristó Nostro Senyor.

Amb tres dobles la posà
per aixugar-le-hi millor:
i a cada banda quedà
vostra figura, Senyor.

Ella còmensa a fregar
per veure si se'n niria,
per que, si Gamos, venia
no la pogués castigar.

Gafa'l ribell en les mans,
tira l'aigo a un recó,
i principià el Senyor
una parra allà amb tres grans.

Gamos va esser qui portà
los tres grans an el Senyor
de calop, i lo seu cor
aquí forsa va cobrar,
i tot d'una va exclamar:
—Per aquest gran benefici,
Gamos, que en mi has obrat
tu seràs anomenat
tres vegades a la missa (1).

La setena, no poguereu
casi eixir de la ciutat;

1 Replegada a Manacor de diferents persones. Son molts que saben el tros que posam. Les altres sis «Estacions» a la fi les hem pogudes trobar.

2 Processó.

(1) Naturalment que el poble no diu ane quin endret de la Missa anomenen tres vegades aquest Gamos. Jo crec que dugueren donar peu en aqueixa cansó les expressions del Gloria in excelsis de la Missa: *Glorificamus te, Gratias agimus tibi*, i llavó aquell verset preliminar del Prefaci, que diu *Gratias agamus Domino Deo nostro*.

Ja's sab que la manera antiga de pronunciar el llatí donava a la u àtona un so ben acostat a la o; i així veim que la gent, en lloc de dir *Sanc-tus* i *Corpus*, diu: toquen Santos i el Corpus. Així se pot explicar lo que diu aqueixa cansó.

vos sentireu tan cansat,
segona volta caiguereu.

A la vuitena trobareu
a un crever de camí
dones i les vâreu dir:
— Filles de Jerusalem,
no ploren sobre de mi,
plorau sobre de vosaltres
que és causa que'm veis aquí.

La novena Estació,
fons la tercera caiguda,
fons grossa sa sembatuda
des nostros pecats, Senyor!

La desena Estació,
vos rebatién es claus.
Quant, Jesús, en-terra estâveu,
i vos jugaven a dâus
la túnica que portâveu

A l'onzena Estació,
catorze passes contades,
Jesús meu, vâreu portar
aquell sagrat Estanda,
posat a's mig de dos lladres.

La dotzena Estació,
El Bon Lladre respongué,
que també estava enclavat;
—Deu meu, vos qui heu perdonat
els qui us han agraviat,
perdonau-mé a mi també.
Aquí respongué el Senyor:
—Avui seràs a la gloria
amb mi, lo teu Redemptor.
I expirà lo Salvador,
cantant damunt tot: victoria

6.

La Mare de Deu i la senyora del Pilat (2)

Com va esser adins l'entrada
Maria d'aquell casat,
va veure que treia'l cap
la senyora de Pilat
an el balcó que guaitava,
i a es-hores se mirava
el pobret sentenciat.

Maria la saludà:
—Deu la guart, senyora mia!
Molt prest li va demanar
quina novetat tenia.

—La novetat que jo tenc,
senyora, jo la hi diré,
que el pobret presoner
n'és un sol fillet que tenc,
i pateix injustament,
màcula neguna té.

Senyora, jo som vinguda,
si fos possible alcansar
amb vostre marit parlar
i jo porer-li contar
lo gran dis'sort que he tinguda.

—Senyora, jo hi puc anar.
Servir-la molt poc me costa;
i li duré la resposta
de tot quant ell me dirá.

Se'n hi va i diu:—Espòs meu,
jalertau que hi ha indicati
de que dâis an el suplici
el verdader Fill de Deu!

Ell respon: ¡O esposa mia!
de lo que m'heu suplicat
no pot esser alliberat
el pobre sentenciat!
Que si'l mal Rei ho sabia,
de jutge me llevaria,
i jo que també seria
semblansa d'ell castigat.

Anau a la seua mare,
de part meua li direu
que la sentència és firmada,
que que ha de mori a una creu.

Com la veu venir Maria
amb llagrimas an els uis,
li va dir:—Senyora mia,
quina noticia me dâis?

—La noticia que li duc,
no la hi voldria donar:
que ell no pot alliberar
lo vostre fill benivolgut.

Mon espòs Pilat ha dit
que la sentència és firmada.
¡Anau, carinyosa mare

(2) Replegada també a Manacor de gent vella.

tot trista i desconsolada,
¡Pensau que no l'heu parit!

Com Maria se'n va anar,
pegà un cop fort de mans:
—¡Mares que tenui infants,
tan si són petits com grans,
veniu a ajudar-me a plorar!

7.

La cena (1)

Cristó va fer un dinar
de viandes regalades
per mans d'àngels aguiades,
pero Ell no'n va menjar,
posant-se a contemplar
les penes aparellades
per on'via de passar.

Quins eren los convidats
que el Senyó en taula tenia,
les histories mos ho diuen:
los seus deïxebles amats.

Mentres que estaven an taula
St. Pere depart cridà 2
i li va manifestar
esta penosa paraula:

—Pere, ten-ho dins tot pit:
un de vosaltres serà
que aquesta nit me vendrà,
an el meu desinimic.

—Qual serà aqueix, mon Mestre?
Mal farà el facinerós
que cometrà contra vos
tan rigurosa sentencia.

—Pere, aquell qui posarà
la mà primer an el plat,
aquell serà l'arriscat
que aquesta nit me vendrà
i a tu t'succedirà
que abans de lo gall cantar
tres voltes m'hauràs negat.

Judes va esser el primer
que posà la mà an el plat.
St. Pere tot regirât
an el Bon Jesús digué:
—No sé com se puga fer
aquest tan gros atentat.

Molt bé sabia el Senyor
qui l'havia de traïr,
emperó no hu volgué dir
per que no pogués tenir
St. Pere alguna rencor.

8.

El Bon Jesús davant Herodes

Com Pilat se va enterar
de que'l Bon Jesús sortia
de Nazaret, ja l'envià
a Herodes que és Rei d'allà.

Herodes va estar content
de que li vengués davant
el Bon Jesús esperant
veure-li fé algún portent.

Herodes li preguntava
preguntava amb so cor fret,
i el Senyor per son secret
resposta no li tornava.

Com no'l pogué fer parlar
amb tant com el preguntava,
allà on-ell desitjava
tant sentir-lo, va esclamar:

—Com veig tanta benicitura,
aixó que vos dic fareu:
vui i man que'l vestigueu
d'una blanca vestidura.

Una vestidura blanca,
Deu meu, vos varen posar,
de bòtxa varen tractar
vostra persona tan santa.

Aixó sí, Deu meu amat,
que és un pas dolorosíssim
que lo vostre còs santíssim
com un boig sia tractat.

Herodes diu eufadat
an aquella concurrencia:

(1) Replegada també, com totes les altres que segueixen, a Manacor de diferents dones velles.

2 No consta res d'aixó dins l'Evangeli.

Tornau-lo-vos-ne a Pilat
per la més cruel ofensa,
i que li firm la sentència
de morir crucificat;
que vé d'Herodes manat,
i no hi ha pus paciència.

9.

Els assots i la corona d'espines

Quant se va trobar Pilat
a davant el Bon Jesús,
se va veure tot confús
i diu:—¡Vaja un desbarât!

Sentencia no puc dictar
an aquest senyor tan noble;
han d'esser les veus del poble
que l'han de sentenciar—

Corrien per la ciutat
aquells jueus mentiders,
com a lleons carnissers,
i portaven més procés
contra vos, mon Deu amat.
I tots cridaven:—¡Josticil
¡Sr. Pilat, crucifici
a Jesús de Nazare!

Pilat, com tal cosa veu,
pensà si l'assotarien
i així l'alliberarien
de morir a una creu.

Llavó Pilat los va dir
si'l volien assotar,
i resposueren que sí:
—Que prest, cert, ha de morir
de la nostra propia mà.

La columna aparellaren
per dar-li lo trist combat,
i amb tanta de crueltat
allà tan fort l'assotaren.

I li deien:—Ecce-Homol
Mire't ara com te trobes!
són ses teues males obres
que t'han posat d'aquest modo.

Aquells infames botxins
vos tenien preparat
espines de joncs marins
per voston puríssim cap.

Setanta dues espines
vos anaren acorant
i totes brollaven sang
com aigo de les fonts vives.

La nineta de sos ulls
estava tan mal-tractada
d'espines i subjectada
més que el blat de bona anyada
com tu, segador, lo culls!

Aquell grupat de traïdors
per cete vos varen dar
una canya en vostra mà
per fer més burla de vos.

Dissapte Sant

§ 1

Es foc-nou i es ciri-pascal.

L'Ofici des Dissapte-Sant és tal volta es més poètic, pintoresc i interessant de tot l'any, i amb tot aixó és des més poc concorreguts, per que la gent va atrafegada en so fer ses panades, robíols i crespells o bé ja estàn una mica oficiats amb tanta de cosa com e-hi ha a ses esglesies el Dijous i el Divenres; i és en bona veritat una llástima que no hi vagen més es feels an aquest Ofici.

No porem resistir la tentació de donar-ne una idea, breuissima per no allargar massa sa contarella.

Aquest Ofici és es més llarc de tot l'any per que altre temps el deien en sanit i durava del dissapte hora-baixa fins sa dematinada des Dia de Pasco. Després l'Esglesia, per major comoditat dels feels, va dispondre que el diguessen al dissapte dematí.

El solen comensar devers les set i mitja. Lo primer que fan ets escolans, és vestir ets altars que'l Dijous Sant despuieren; pero ¡ben alerta a encenhi cap candela! Diuen an el chor *Prima, Tercia, Sexta* i *Nona* resades;

